

Evropu zachvátilo šílenství revize dějin!

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST

Zakladatel profesor Ing. Břetislav Chvála, doktor technických věd (DrSc.)

MĚSÍČNÍK SLOVANSKÉHO VÝBORU ČR

ROČNÍK XXIII

ČÍSLO 239, ÚNOR 2020

CENA 10 Kč

„Květiny pro Koněva“ měly navrch

Lidé přinášeli loni 28. prosince odpoledne, v den 122. výročí narození sovětského vojévůdce Ivana Štěpanoviče Koněva (1897 – 1973), k jeho pražské soše květiny či u ní zapalovali svíčky. Koněv je osvoboditelem Prahy a části Československa od fašismu a nacismu, účastníkem Karpatsko-dukelské operace i pokorníkem hitlerovského Berlína.

Akce Květiny pro Koněva se dle organizátora Jiřího Horáka vydařila. I navzdory značnému chladu a asi 12členné skupině odpůrců

Koněvovy sochy, kteří měli ve zhruba stejný čas u sochy ohlášenou demonstraci. Ti, kteří si Koněva váží, odpůrci nejméně desetkrát, ne-li více, přechísli. „Jde mi o to, aby se Koněv nedal pryč. Kytici jsem položila k jeho soše proto, abych ukázala starostovi Kolářovi, že nemá pravdu,“ vysvětlila Dana Kindlová s odkazem na počínání starosty Prahy 6, který prosadil odstranění sochy. Dodala, že zná mnoho mladých lidí z této části Prahy, kteří vyrůstali v prostředí náměstí Interbrigády (kde se socha

nachází), a dle nich osvoboditel I. S. Koněv, jehož vojska došla jako první do Prahy, k náměstí patří.

K soše přicházeli mladí i staří, aby zde svátečně naladění položili květiny. Naše zpravodajka zaznamenala například místopředsedu ČSBS Emila Kulhána, 1. místopředsedu ÚV KSČM Petra Šimůnka, člena Výkonného výboru ÚV KSČM Viktora Pázlera, předsedkyni KV KSČM Prahy Martu Semelovou, starostu městysu Jince Josefa Hálu, členy vlasteneckých a protifašistických organizací, různých spolků, Pražany i mimopražské. Přišla i účastnice Pražského povstání 90letá Ludmila Hájková. Akci Květiny pro Koněva pořádala skupina „Za pravdivou historii“. „Jsme spokojeni, jak se vydařila, a budeme

v našem úsilí za zachování sochy pokračovat,“ řekl Horák.

Trapnost jako politika

Zato skupina demonstrantů s transparenty „na podporu rozhodnutí MČ Praha 6 o odstranění maršála Koněva, proti vměšování Ruské federace do zájmů ČR a rozvracení našeho členství v EU a NATO“, se chovala hlučně, používala píšťalky a sirény, mávala vlajkami NATO a Spojených států amerických a cíleně vyvolávala provokace. K nim se připojil starosta Řeporyjí Pavel Novotný (ODS), jenž nešetřil vulgaritami směrem k pokojným občanům, kteří přišli uctít Koněvovu památku. O úrovni demonstrantů hovoří Novotného výrok, který zazněl ve

řejně: „Koněv byl špína chlap a lidská zrůda.“

„Protiakci si naplánoval, asi proto, že nemá žádnou invenci, i řeporyjský starosta Novotný. Byl to opět vrchol nevku, vulgárnosti a lži. Co také jiného od člověka, který hodlá stavět pomník válečným zločincům, kteří sloužili hitlerovskému Německu, čeká? Jen protinárodní, protičeskou aktivitu. Trapné je i to, že je to pod značkou parlamentní ODS. Pokud je to i s jejich souhlasem, je jasné, že jejich tzv. národním zájmem je posluhovat cizím zájmům. Opravdu nechutné,“ sdělil v reakci na Novotného expozé předseda ÚV KSČM a místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip.

(Pokračování na s. 2)

Novoroční pozdrav Zemanovi

Ruský prezident Vladimir Putin v novoročním pozdravu naznačil českému prezidentovi Miloši Zemanovi, že by ho rád viděl v Moskvě na oslavách 75. výročí vítězství ve Velké vlastenecké válce.

Zeman dříve řekl, že kvůli kritickému ruskému prohlášení k českému rozhodnutí zařadit 21. srpen mezi památné dny zvažuje, zda návštěvu Moskvy nezrušit.

„V přání prezidentovi České republiky Miloši Zemanovi Putin zdůraznil, že jeho účast na oslavách v Moskvě u příležitosti 75. výročí vítězství nad nacismem bude nepochybně symbolizovat přátelství a vzájemný respekt mezi národy Ruska a ČR,“ uvádí se na kremelském webu. Vzkaz do Prahy je jedním z řady novoročních pozdravů adresovaných z Kremlu hlavám většího počtu států.

POZVÁNKA

Předsednictvo Slovanského výboru České republiky svolává na den 29. února 2020 (sobota) v 9,30 hodin Celostátní aktiv SV ČR. Koná se v ulici Politických vězňů 9, Praha 1, zasedací místnost 153 ve 3. poschodí. Účast všech velmi nutná. Doc. RNDr. JAN MINÁŘ, DrSc., předseda SV ČR

Odvolání vůči nespravedlnosti

Ruská antidopingová agentura (RUSADA) se odvolá proti trestu Světové antidopingové agentury (WADA), která loni vyloučila Rusko na čtyři roky z vrcholných sportovních akcí. Kauzu posoudí sportovní arbitrážní soud (CAS) v Lausanne.

WADA potrestala Rusko za zmanipulování dat z moskevské laboratoře. Rozhodla, že nesmí

Rusko na olympijských a paralympijských hrách a světových šampionátech vystupovat pod svou vlajkou a se svou hymnou. Na akcích včetně OH 2020 v Tokiu a ZOH 2022 v Pekingu by se mohli jako neutrální sportovci představit jen ruští závodníci, kteří prokazatelně nemají s dopingem v zemi nic společného. Rusové verdikt kritizovali jako nespravedlivý.

Po zasedání rozhodlo vedení RUSADA o podání odvolání, uvedl předseda dozorčí rady RUSADA Alexander Ivlev. Verdikt WADA tak bude posuzovat arbitráž. „Považujeme naše argumenty za silné“ doplnil. Rusové mají analýzu, která nesrovnalosti v datech vysvětluje nestabilitou softwaru používaného v moskevské laboratoři a zásahy ze zahraničí.

ČTK

Rusko rozvíjí jaderné síly

Ruský prezident Vladimir Putin prohlásil, že Rusko bude pokračovat v rozvoji jaderných sil, dokud se nezačne pracovat na nových dohodách o kontrole zbrojení, k čemuž je Moskva připravena.

„Ale do té doby, než bude tento proces zahájen, budeme pokračovat v posilování vlastních jaderných sil,“ uvedl Putin. Jedná se hlavně o přezbrojení raketových vojsk strategického určení moderními komplexy Avangard a Jars a o vybavení námořních sil novými raketonosnými ponorkami třídy Borej.

Přezbrojení raketových vojsk hypersonickými raketami Kinžal, které dosahují až desetinásobné rychlosti zvuku, a ještě výkonnějšími raketami Avangard. Žádná jiná země zatím takové zbraně ještě nemá.

Navíc rakety Avangard, jejichž okřídlená bojová část dosahuje hypervukové rychlosti, byly zařazeny do výzbroje. Ministr obrany

Sergej Šojgu sdělil Vladimíru Putinovi, že první pluk vybavený „novými strategickými hyperzvukovými systémy Avangard“ je již bojeschopný.

Raketa Avangard má mezikontinentální dosah a může letět v atmosféře sedmadvacetinásobně rychleji než zvuk, rychlostí více

než 33 tisíc kilometrů za hodinu. Přitom dokáže během letu k cíli měnit směr i výšku, čímž je „naprosto nezranitelná“ prostředky protivzdušné obrany. Navíc je Avangard navržen s využitím nových kompozitních materiálů, takže vydrží teploty dosahující až 2000 stupňů Celsia. (ČTK)

U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA

Írán přiznal sestřelení letadla Ukrajiny

Írán 8. ledna přiznal, že jeho ozbrojené síly omylem sestřelily ukrajinské dopravní letadlo. Ukrajina i další státy od Teheránu očekávají úplné vyšetření tragédie, potrestání viníků a odškodnění.

Teherán mluví o lidské chybě, ke katastrofě podle něj přispělo zvýšené napětí v oblasti po vyhro-

cení vztahů s USA. Teherán oznámil, že boeing zničila jeho raketa. Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskij informoval, že se mu jménem Íránu telefonicky omluvil prezident Hasan Rúhání. Teherán k úplnému objasnění tragédie a plné spolupráci při vyšetřování vyzvali i šéfové kanadské, britské a švédské vlády Justin Trudeau,

Boris Johnson a Stefan Löfven; mezi oběťmi jsou také občané těchto zemí.

„Je to národní tragédie, všichni Kanadané truchlí společně,“ uvedl Trudeau. Kanadský premiér řekl, že součástí kroků k nápravě, z nichž první svým přiznáním již Írán učinil, je i odškodnění rodin obětí. Ukrajinský premiér Oleksij Hončaruk oznámil, že Ukrajina pozůstalým vyplátí 200 000 hřiven (190 000 Kč). Další odškodné pak pozůstalým po členech posádky dají ukrajinské aerolinky UIA, jejichž stroj skončil v troskách. Ukrajínští diplomaté usilují o to, aby kompenzace poskytl i Írán.

Plnou odpovědnost za sestřelení boeingu přijal velitel letectva a protivzdušné obrany íránských revolučních gard. „Raději bych zemřel, než abych se podílel na takovém neštěstí,“ uvedl generál Amír Alí Hádžizádeh v televizním vystoupení.

Gardy ukrajinský letoun omylem pokládaly za nepřátelskou střelu s plochou dráhou letu. Raketu, která letoun sestřelila, odpálil voják, který k tomu nedostal přímý rozkaz. Stalo se tak vinou rušení radiového provozu a v časové tísní. Raketa krátkého doletu explodovala vedle letadla, což vysvětluje, že stroj dokázal ještě chvíli pokračovat v letu.

Íránský nejvyšší duchovní vůdce ajatolláh Alí Chameneí vyjádřil soustrast pozůstalým. Vyzval ozbrojené síly, aby objasnily „pravděpodobné chyby a vinu při tomto bolestném incidentu“. Írán hluboce lituje „velké tragédie a neomluvitelného omylu“, řekl prezident Rúhání. Zdůraznil, že je nutné odhalit příčiny tragédie a stíhat ty, kteří udělali neodpustitelnou chybu. Ještě předtím íránský ministr zahraničí Mohammad Džavád Zaríf sdělil, že pád letadla způsobila lidská chyba, která se stala „v době krize způsobené nezodpovědným chováním Američanů“. Sestřelení letadla vyvolalo nepokoje v některých íránských městech. (ČTK, jel)

Prezident spustili provoz plynovodu TurkStream

Ruský prezident Vladimir Putin se svým tureckým protějškem Recepem Tayyipem Erdoganem zahájili 8. ledna slavnostně provoz plynovodu TurkStream. Předtím probírali vzájemné vztahy i s ohledem na nejnovější vývoj na Blízkém východě a v Libyi.

TurkStream vede po dně Černého moře z Ruska do Turecka. Obchází Ukrajinu z jihu a má dvě větve, každou s přepravní kapacitou 15,75 miliardy metrů krychlových ročně. První větev má dodávat ruský plyn tureckým zákazníkům, druhá posílat surovinu do jižní a jihovýchodní Evropy.

Podle Putina je projekt důležitý nejen pro Turecko a Rusko, ale může také zvýšit energetickou bezpečnost Evropy. „Jasně svědčí o tom, že rusko-turecké strategické partnerství dává smysluplné

a hmatatelné výsledky,“ dodal šéf Kremlu. Erdogan připsal projektu „historický význam“. „Nedovolili jsme, aby některé naše rozdílné názory zablokovaly společný zájem,“ pochvaloval si.

Ruský plynárenský Gazprom začal nový plynovod naplňovat již na Nový rok. Slavnostního ceremoniálu, při němž Putin s Erdoganem společně symbolicky otočili kohoutkem, se podle agentury DPA zúčastnil také srbský prezident Aleksandar Vučić a bulharský premiér Bojko Borisov. Zatímco do Bulharska plyn již začal proudit, trasa do Srbska a Maďarska se musí dostavět. Přesto TurkStream již teď představuje tvrdou konkurenci pro projekt EastMed vzešlý z Plynového fóra východního Středomoří, které založily Kypr, Izrael, Egypt a Řecko.

(BBC, DPA, ČTK)

První osobní vlak přijel na Krym

První osobní vlak Tavria jel z Petrohradu do města Sevastopol na poloostrově Krym, překonal Kerčský průliv přes Krymský most a dorazil na konečnou stanici. Na trati dlouhé 2741 km trvala jeho jízda 43,5 hodiny. Tavria projela přes devět oblastí Ruska, tři města federálního významu, kraj, republiku a přes 118 řek. Jak dále sdělil internet, hlavní představitel poloostrova Sergej Aksjonov přivítal vlak na nádraží v Simferopolu.

Prezident Ruska Vladimir Putin se loni 23. prosince zúčastnil slavnostního ceremoniálu otevření že-

lezniční části Krymského mostu přes Kerčský průliv. Ceremoniál proběhl v Krymské Tamani. Před jeho začátkem Putin projel velkou část Krymského mostu v prvním vlaku, směřujícím na poloostrov. Putin prošel nástupištěm, nasedl do tzv. železničního autobusu a pak do kabiny strojvedoucího. Poté vlak zahájil provoz.

Most vedoucí na Krym z Krasnodarského kraje je nejdelším mostem v Rusku. Je dlouhý 19 km. Je postaven za peníze z federálního rozpočtu Ruska. Jeho celková hodnota činí téměř 228 miliard rublů (asi 84 miliardy Kč).

Loni 18. prosince byl uvítán první vlak, který přijel do města Sevastopol na Krymu. Vypravili jej z Petrohradu. Na poloostrov se dostal po Krymském mostu, jehož železniční úsek byl slavnostně otevřen tentýž měsíc. FOTO – ČTK/ AP

Stranu 1 a 2 připravil a redigoval Jan Jelínek

Zdeněk Hoření – 90 let

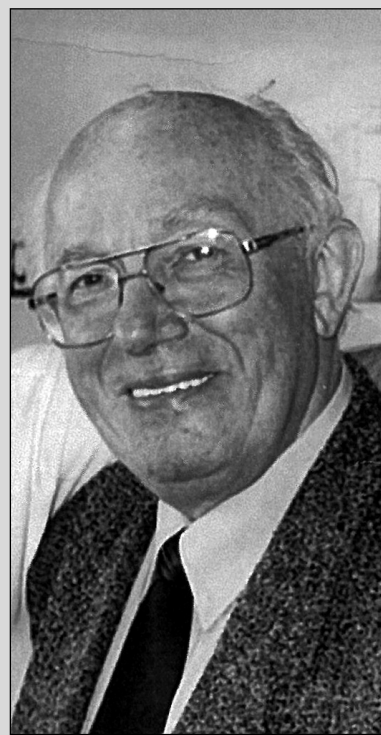
Posledním šéfredaktorem komunistického Rudého práva byl Zdeněk Hoření (1983 – 1989). Letos 9. února se dožívá úctyhodného věku 90 let. Zůstává za ním poctivé dílo excelentního reportéra a komentátora, kterým se jako moskevský zpravodaj RP nebo předseda Čs. svazu novinářů zařadil mezi výrazné osobnosti československé socialistické žurnalistiky.

Svůj talent a mistrovství prokázal i po listopadu 1989 a dal je až do pozdního stáří zcela do služby pokrokové novinářině v Naší pravdě a Haló novinách. Byl u založení Spolku českých novinářů. A také vlasteneckého listu Slovanská vzájemnost, který řadu roků vedl a spolu s profesorem Břetislavem Chválou a dalšími obětavými lidmi ve Slovanském výboru České republiky přispíval k obra-

ně světa Slovanů a burcoval k utvoření jejich bratrství a jednoty.

Zdeněk stál rovněž u zrodu Společnosti Julia Fučíka na obranu cti autora legendární Reportáže a historické pravdy. V duši mu pořád hoří jiskra přátelství k Rusku, které se mu na čas v dobách existence Sovětského svazu stalo druhým domovem, když tady plnil poslání zpravodaje RP. K jeho oblíbeným spisovatelům patří Hašek. O autorovi Osudů dobrého vojáka Švejka také napsal hezkou a čtivou knížku - Jaroslav Hašek novinář.

Milý Zdeňku, redakce Slovanské vzájemnosti a Slovanský výbor ČR Ti k úžasnému životnímu jubileu srdečně blahopřeje. Děkujeme Ti za nezištnou práci v českém a mezinárodním slovanském hnutí a v pokrokové žurnalistice.

Nord Stream 2 sankce nezastaví

Rusko je navzdory americkým sankcím schopno dokončit výstavbu plynovodu Nord Stream 2 během několika měsíců. Disponuje totiž plavidly k pokládání potrubí, která jsou k tomu nutná. Řekl to ruský ministr energetiky Alexandr Novák. Sankce jsou namířeny právě proti provozovatelům lodí, které mají na starosti pokládku potrubí v moři. Ministr tak potvrdil dřívější slova bývalého ruského pre-

miéra Dmitrije Medveděva, podle kterého sankce nepředstavují katastrofu a projekt bude za několik měsíců hotov. Nord Stream 2 má po dně Baltského moře přivádět plyn z Ruska do Německa, České republiky k němu bude připojena plynovodem Eugal.

Americký prezident Donald Trump loni podepsal zákon, který zahrnuje uvalení sankcí na podniky spojené s výstavbou plynovodu

Nord Stream 2. Švýcarsko-nizozemská společnost Allseas uvedla, že kvůli tomuto zákonu pozastavila pokládku potrubí pro Nord Stream 2.

Medvěděv nařídil vládě vypracovat odvetná opatření za americké sankce proti plynovodu Nord Stream 2. Sankce označil za krok, namířený proti hospodářské soutěži a neodpovídající zásadám mezinárodního práva a obchodu.

„Květiny pro Koněva“...

(Dokončení ze str. 1)

Podivný marketing Novotného

Obdobně se vyjádřil i předseda komunistických poslanců Pavel Kováčik. „Řeporyjský starosta v rozhalence a s cigaretou v ruce si v sobotu odskočil na demonstraci proti maršálu Koněvovi. Touha poškodit akci „Kytíčka pro Koněva“ jej ve vizi kamer vytáhla od svátečních radovánek. Měl by však být nejen exhibicionista hledající kamery, ale také naučit své předčecníky méně hledat vyhlášená data na ušmudlaném papíru. Od Koněva k Číně pod americkou vlajkou. A co na to ODS? Je tento

„cirkus“ pod její taktovkou? Novotný dělá mnohým radost, ODS díky němu ztrácí podporu, hulvátství a výhrůžky vadí i podporovatelům této modré strany. Novotnému evidentně chybí slušnost humoru jeho otce, a tak lze konstatovat jediné, dějiny nelze měnit a maršál Koněv patří k těm, kteří bojovali proti fašistům za naši svobodu,“ uvedl Kováčik s tím, že sovětsí vojáci umírali za nás a tuto skutečnost nezmění hulvátství řeporyjského starosty.

Chování Novotného a snahy o přepisování historie odsoudil i Odborový svaz Čech, Moravy a Slezska (OS ČMS). „Je přesvědčen, že boj proti revizi výsledků

2. světové války, vnucované „usmíření“ z rozhodnutí vítězných mocností Postupimskými dohodami odsunutými sudetskými Němci, že svalování odpovědnosti za rozpoutání 2. světové války na Sovětský svaz je otevřenou podporou fašismu, zaměřeným rozdělováním české společnosti a povede k otevřené podobě a mocnému nástupu fašismu,“ uvedl poslanec a předseda OS ČMS Stanislav Grospič. „Vyjadřujeme hlubokou solidaritu všem vlasteneckým silám. Fašismus nesmí mít místo v dnešní společnosti. Pomník maršála Koněva musí zůstat na svém místě v Praze 6,“ konstatoval Grospič. (Haló noviny, 30. 12. 2019 – mh)

SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS

Vytvořme jednotnou lidovou národní frontu obrany!

Z projevů na loňském říjnovém celorepublikovém shromáždění občanů v Táboře k uctění odkazu prezidenta Edvarda Beneše:

Viníci se drze očišťují

JAROSLAV BAŠTA,

bývalý velvyslanec ČR v Ruské federaci a na Ukrajině:

Bezmála 75 let od ukončení nejkrutější války postupně dochází k revizi dějin. Až doposud se tradovala verze historie, napsaná vítězi války. Teď nám předkládají pod záminkou objektivních pohledů na klíčové události úplně jiné vyprávění, tradované těmi, kteří tenkrát patřili k poraženým. Přesně jak to předvídal v projevu ze 14. prosince 1945 v souvislosti se svými dekrety československý prezident Edvard Beneš: „Brzo přijde chvíle, kdy tito viníci se budou před sebou samými a před světem očišťovat z toho, co v těchto letech napáchali. A budou tomu sami věřit, až ty své nové lži budou přednášet.“

Pan prezident byl pesimista. Protože předpokládá, že proces revize dějin přijde rychle. Naštěstí tato verze výkladu historie prosazovaná vítězem 2. světové války vydržela téměř půl století a začala se drolit na bolavých teritoriích Evropy – na Balkáně a na Kavkaze. Tamní krvavé konflikty kopírovaly geograficky i národnostně ty z let 1939 až 1945. Také u nás se postupně a nenápadně otvírala stará traumata. Tak, aby z toho Češi vycházeli jako viníci nebo národ neschopný si vládnout. S nástupem druhé vlny studené války po roce 2008, kdy se Ruská federace znovu stala nepřítelem Západu číslo 1, revize historie nabrala na obrátkách. I u nás v České republice.

K Hitlerovým výrokům se hlásí čeští politici!

Právě dekrety prezidenta Beneše se staly na počátku 90. let prvořadým cílem útoku ze strany organizací sudetských Němců a jejich českých spojenců. Ten cíl je jen jeden. Velmi dobře to vyjádřil bývalý prezident Václav Klaus svým výrokem o tom, že o peníze šlo vždy až na prvním místě. Je poučné sledovat dlouholetou snahu o zpochybnění dekretů, aby se nakonec po třech čtvrtinách století dosáhlo jejich kýženého zrušení. Začalo to tím, že se v nich zásadně drolí – mluví jako o Benešových dekrettech. Nikoliv o dekrettech prezidenta republiky, následně potvrzených Národním shromážděním. A Edvard Beneš je již od Hitlerova projevu z 26. září 1938 vyteslován jako zločinec. K těmto Hitlerovým výrokům se dnes bezostyšně hlásí čeští politici, kteří se jinak zaklínají liberální demokracií za každou větu. Stačí si vzpomenout na výrok Karla Schwarzenberga, který v předvolební debatě s Milošem Zemanem označil prezidenta Edvarda Beneše za válečného zločince.

Spolky, které se dlouho chtěly domoci svých bývalých majetků a našeho území, dávno pochopily, že za stávajícího uspořádání Evro-

py to zvenčí a silou nikdy nedosáhnou. Proto změnily svoji taktiku a dlouhodobě vytvářejí svoji pátou kolonu mezi našimi politiky a novináři. Svými postoji si je již nanečisto odzkoušely při schvalování církevních restitucí. Jejich cílem je vytvořit takové personální složení českého parlamentu, které nakonec zrušení prezidentských dekretů a převody majetku nebo finanční odškodnění odhlasuje. Paralelně s tím budou probíhat soudní pře jako je ta v kauze Walderode. Ty připraví zpochybnění a zrušení dekretů de facto, aby vytvořily podmínky pro přijetí nového zákona! Také tento postup si již ověřily v praxi.

Ukrajina - právní rehabilitace příslušníků jednotek SS

Toto byl jeden z praktických důsledků dosavadního evropského trendu prepisování historie. Tuto fázi revize dějin nejlépe charakterizují události na Ukrajině, kde došlo k faktické a posléze i právní rehabilitaci ukrajinských příslušníků jednotek SS. Ti za 2. světové války bojovali proti Sovětskému svazu, což je dnes lepší říci než to, že byli spojenci Adolfa Hitlera a váleční zločinci! Logicky dalším krokem bude rehabilitace bývalých příslušníků Ruské osvobozené armády, známých jako vlasovci, s ohledem na průběh Pražského povstání v květnu 1945. Klíčová úloha v tomto procesu připadne České republice. Na kauze sochy maršála Koněva jsme mohli pozorovat, jak se původní vnitřní ruský spor o dějiny přenáší k nám. Hlavní iniciátorkou celé loterie je obdivovatelka válečného zločince generála SS Helmutha von Pannwitze a jemu podřízeného kozáka Eugenije Čihala. Ta se stala členkou rady vlády pro národnostní menšiny jako zastupce ruské komunity.

Zápach nacistických kořenů

Nechápu české politiky, kteří se zapojili do akce, jež na dálku páchne dávnými nacistickými kořeny. Nepřekvapí mě, když pomník osvoboditelům, který má sochu maršála Koněva nahradit, zahrnuje vlasovce, v bývalé Jugoslávii označované za válečné zločince. V zemi, kde nás ve veřejnoprávní televizi informují, že 2. světovou válku zahájil Sovětský svaz, který nás v roce 1945 neosvobodil, ale okupoval, bych se tomu vůbec nedivil. Za této situace se již z připomínek dějinných událostí stává politikum a boj za pravdu. Proto jsme se sešli, abychom si připomněli vznik ČSR v roce 1918 a jasně řekli, že stále platí historie, napsaná vítězi 2. světové války. Proto Československo mezi ně také patří! A jiný výklad si vnutit nedáme!

Čest památce padlých za vznik Československa

JAROMÍR NOVÁK, náměstek hejtmanky Jihočeského kraje:

Položením věnce u Husova pomníku se Jihočeský kraj staví za všechno, co vykonali představitelé

„Dekrety prezidenta Beneše nedáme!“ Jeden z četných transparentů na shromáždění vlastenců v husitském městě Tábor
FOTO – Klub českého pohraničí

Masaryk a Beneš. Věříme, že jejich odkaz bude pokračovat, že všichni pravověrní Češi tak budou vždy hrdí na to, jakým způsobem naši občané položili životy pro vznik Československa, pro to, aby se znovu obnovilo. Čest jejich památce.

Národ, který ztratí svou řeč a písně – umírá

PETR HANIG, předseda Strany rozumných, bývalý kandidát na úřad prezidenta ČR:

Národ, který ztratí svou řeč, přestane existovat. Národ, který nezná své písně, umírá. To věděli naši národní buditelé a český jazyk zažil své znovuzrození po době temna Bílé hory. Na počátku 20. století mohla vzniknout ČSR právě proto, že jsme byli svébytný národ s vlastní řečí a vlastní kulturou. Když nás okupovali Němci za protektorátu, okamžitě začal útok na češtinu, na-

val, že ve všech nápisích musí být čeština na prvním místě! Navrhujeme, aby v rádiích, médiích, byla povinná 50 procentní účast český zpívaných písní. Nesmíme zapomenout na svoji řeč! Oni říkají, že to je relikv minulosti. Není! Takový zákon existuje v zemích Evropské unie. Například v Litvě, Francii, Slováci to zařídili. Nejsme velkým národem a česká řeč je obrovský majetek našeho národa. Nesmí zaniknout. Naše řeč a kultura se musí chránit. A to si musíme připomínat v době 101. výročí vzniku svobodné vlasti – Československa.

Nedějme se! Český národe, probuď se!

KVĚTA ŠLAHÚNKOVÁ, předsedkyně Republikové rady Levicových klubů žen (LKŽ):

Přívezla jsem vám pozdravy od žen, kterým není lhostejné, co se v naší republice děje nejen za po-

Pavel Bělobrádek (KDU-ČSL) servilně tiskne ruku landsmanovi Berndu Posseltovi (vpravo)
FOTO - Archiv

řídili dvojjazyčné nápisy, přičemž němčina vždy byla na prvním místě. A kam jsme se dopracovali dnes? V Praze, na mnohých místech podniků, restaurací, obchodů, nenajdete češtinu vůbec! Jsou tam nápisy v různých cizích řečech, ale čeština tam neexistuje. V některých podnicích ČR se zahraničními vlastníky je nařazena jako komunikační řeč angličtina. Ne naše národní řeč! Ale cizí řeč. V rádiích, včetně veřejnoprávních, je převaha cize zpívaných písní. Nehledě na to, že odpovídají stamiliony, ba miliardy ročně z ČR úplně za nic ven, tak je čeština zase Popelkou.

Navrhujeme zákon o českém jazyku, který by pod pokutou nařizo-

sledních třicet let, co nám budou připravovat česká vláda a politici do budoucna. Připomeňme, co 30 let nám vzalo! Vzali nám továrny, podniky, sociální výhody, co s náma udělaly první a druhá vlna privatizace... Vzali nám Československo, už jsme jenom Česká republika, malá zem. Ale bránit se budeme! To poslední, co by nám ještě mohli vzít, jsou Benešovy dekrety, aby dali na jejich prolomení a bylo to potvrzeno nejen v Evropské unii, ale i dál! V rámci NATO z nás udělali agresory. Ale to není náš český národ. Proto my, členky Levicových klubů žen říkáme, český národe, probuď se! Nedějme si vzít to, co nám ještě politici mohou

vzít. A to nejen čeští politici! Nedějme se!

Máme povinnost postarat se o náš národní stát

VOJTĚCH FILIP,

1. místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a předseda ÚV KSČM:

Připomenu zákon o zásluhách Edvarda Beneše za Československou republiku. Takové zákony jsou jenom dva. Tento vznikl stran volebního období let 2002 až 2006 ve chvíli, kdy ti, kteří mají rádi ČR, a chtějí, aby se tu něco dokázalo, tak měli možnost 111 hlasy takový zákon přijmout.

Nebyla možnost těch, kteří jsou protinárodní, kteří mají zájmy jiné a hájí zájmy zahraničního kapitálu, rozhodnout proti nám. Když ten zákon byl přijat, byli jsme na státní návštěvě parlamentní v Rakousku. A tady zákon přijali jako že to je naše právo, které je nezadatelné. Ano, byli tam ale i lidé, vyjadřující názor odlišný, ale respektovali, že to je naše právo, jež nám nemohou sebrat.

A připomínám druhou věc, že ochrana jazyka je trvalou součástí našeho politického programu. Myslím, že pro ni můžeme získat mnohem víc hlasů, jestliže spojíme síly a budeme schopni zákon na jeho ochranu prosazovat. I když jsme ho navrhli každé volební období, nikdy nebyl přijat. Důvody pro jeho nepřijetí byly tak pochybné, tak hloupé...

A mohu pokračovat o tom, jakým způsobem bojují ti, kteří chtějí rozbít Českou republiku, proti ekonomické politice vlády. Jakmile začne česká ekonomika růst, najdou se vždycky ti, kteří tvrdí, že to děláme špatně, že je třeba více se zadlužit u zahraničních bank a předat další majetky do cizích rukou. Já říkám ne! Je naší povinností se postarat o to, aby občané ČR, kteří tady žijí, i Slováci, Moravané, měli vždycky svůj národní stát, který jim pomůže udržet do budoucna vlastní historii, současnost a budoucnost. Na to se musíme spojit!

Beneš zasvětil politický život naší budoucnosti

Když v Sezimově Ústí vzpomínáme Edvarda Beneše, tak vzpomínáme člověka, který svůj politický život zasvětil právě otázce národní, budování vlastního státu, otázce naší budoucnosti. Kéž by takových politiků, státníků v České republice bylo víc. Mnoho následovatelů nemá, ale existuje zdravá část těch, kteří takovou politiku mohou znovu nejen založit, ale také v ní pokračovat a získat pro takovou politiku podporu širokých vrstev českého národa, našich obyvatel, všech těch, kterým záleží na tom, jak budou žít oni, jejich děti i vnuci. A všichni ti, kteří budou následovat.

Ať žije odkaz Edvarda Beneše, ať žijí ti, kteří ho chtějí udržet ve svém srdci a ve své mysli.

(Projevy zaznamenal: jel)

Neušlo nám

■ Za atentát 19 let až doživotí

K trestům od 19 let vězení až po doživotí odsoudil loni v prosinci v Petrohradu vojenský soud 11 mužů, jež shledal vinnými z organizace atentátu v petrohradském metru v dubnu 2017. Kromě útočníka tehdy zemřelo 15 lidí a 70 bylo zraněno. K útoku se přihlásila skupina Prapor imáma Šamila. Jednala na rozkaz Ajmána Zavahriho, vůdce al-Kajdá. (ČTK)

■ Vyhostí německé diplomaty

Ruské ministerstvo zahraničí loni v prosinci oznámilo, že ze země vyhostí dva německé diplomaty. Jde o odvetnou reakci na vyhoštění dvou zaměstnanců ruské ambasády v Berlíně v souvislosti s tím, že Moskva podle Berlína nedostatečně spolupracovala při vyšetřování vraždy Gruzince Zelimchana Changošviliho v německé metropoli. Ruský prezident Vladimir Putin po setkání s německou kancléřkou Angelou Merkelovou označil Gruzince, který bojoval proti Rusům v Čečně, za „banditu s rukama od krve obětí atentátu v moskevském metru v březnu 2010“. (DPA)

■ Ukrajina pro změnu dohod

Ukrajina navrhne změnu mírových dohod z roku 2015, které mají vést k míru na východě země. Podle ukrajinského vyjednavatele Oleksije Reznikova je dohodu třeba přepracovat, aby „začala fungovat“. Návrh má být hotov do března, kdy se uskuteční další summit o Donbasu. Rusko i proruští povstalci na východě Ukrajiny už dříve změny minských dohod odmítli. (ČTK)

■ Ledoborec na jaderný pohon

Nový ruský jaderný ledoborec Arktika začne brázdit oceán do konce roku 2020. Agentura TASS citovala Alexeje Lichačova, šefa státní korporace Rosatom, podle něhož toto hlavní plavidlo, které se dokončuje v Petrohradě, dorazí na jaře do Murmansku. „Do konce roku bude uvedeno do průmyslového provozu,“ řekl. Další dva ledoborce ze stejného projektu – Sibir a Ural – jsou už spuštěny na vodu. Životnost strojů je 40 let.

„Naším cílem je realizovat sen všech ruských námořníků – dosáhnout celoročního provozu na severní mořské cestě včetně východního směru,“ řekl. Celkem se v rámci projektu plánuje výstavba pěti ledoborců na jaderný pohon. Čtvrtý by měl být uveden do provozu v roce 2024 a pátý se chystá na rok 2027.

■ Ruští vojáci vstoupili do Rakky

Ruská vojenská policie převzala kontrolu nad základnou nedaleko syrského města Rakka, která ještě donedávna patřila americkým vojákům. Ruští vojáci vstoupili do Rakky, která byla hlavním městem samozvaného chalífátu teroristické organizace Islámský stát (IS), na začátku loňského prosince. Základna ve vesnici Tal Samin se nachází ve strategické oblasti na křižovatce silnic, které spojují město Rakka s centrální částí Sýrie i severními regiony.

SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS

Rozkrádání kosmodromu Vostočnyj

Ruský prezident Vladimir Putin si vloni v listopadu na zasedání vlády postěžoval, že se ještě stále nepodařilo nastolit pořádek na stavbě nového ruského kos-

modromu Vostočnyj. Na místě se podle něj rozkrádají stamiliony, ačkoliv justice už stačila některé pachatele poslat za mříže. Informují o tom ruská média.

Z kosmodromu Vostočnyj odstartovala raketa Sojuz 2

FOTO – Wikipedia.org

Výměna 200 zajatců u donbaské Horlivky

Výměna vězňených osob na principu „všichni za všechny“ mezi ukrajinskou vládou a proruskými aktivisty na Donbasu skončila. Završení akce loni 29. prosince oznámil úřad ukrajinského prezidenta Volodymyra Zelenského, podle něhož povstalci propustili 76 lidí. Informaci potvrdila podle agentury TASS i druhá strana, které Kyjev předal 124 osob.

„Vzájemné propuštění zadržovaných osob skončilo. V bezpečí na území kontrolovaném Ukrajinou je 76 našich lidí. Podrobnosti později,“ citoval list Ukrajinska pravda krátké sdělení prezidentské kanceláře. Zpravodaj agentury TASS, který byl výměně na kontrolním stanovišti Majorsk u města Horlivka přítomen, napsal, že proruským aktivistům z Luhanské lidové republiky (LLR) bylo předáno 63 zadržovaných a separatistům z Doněcké lidové republiky (DLR) še-

desát. Později pak Kyjev vydal ještě jednoho člověka. Na druhé straně zástupci ukrajinských úřadů převzali 76 lidí. Z nich 25 bylo zadržováno v LLR a 51 v DLR.

Výměnu iniciovala dohoda Volodymyra Zelenského a ruské hlavy státu Vladimira Putina, kteří jednali v Paříži za účasti francouzského prezidenta Emmanuela Macrona a německé kancléřky Angely Merkelové. Konečná výměna zajatců byla dohodnuta jakožto možný významný krok k vyřešení ozbrojeného konfliktu, který si od roku 2014 v oblasti Donbasu vyžádal už kolem 13 000 lidských životů. Dříve uzavřené příměří je ale stále porušováno, přičemž se z toho obě strany obviňují navzájem.

Poslední podobná výměna mezi Kyjevem a povstalci je z konce roku 2017, kdy ukrajinská vláda za propuštění 73 lidí vydala 233 proruských aktivistů. (čtk)

Proruští aktivisté eskortují ukrajinské válečné zajatce k autobusům.

FOTO – Alexej Alexandrov

„Už stokrát se řeklo, abyste pracovali transparentně. Dává se na to více peněz, je to prakticky celostátní projekt! Oni ale kradou stovky milionů, stovky milionů!“ rozhořčil se šéf státu. „Už začalo několik desítek trestných případů, soudy i vynesly rozsudky, posílají lidi do vězení. Ale i tak se pořádek nepodařilo nastolit,“ konstatoval.

Vostočnyj použil šéf státu jako odstrašující příklad v souvislosti s chystanými nákupy techniky a zařízení pro klíčové „národní projekty“ za šest bilionů rublů (2,2 bilionu Kč). Vesmírné centrum Vostočnyj, z něhož poprvé odstartovala raketa v dubnu 2016, je první ruský národní civilní kosmodrom, který má Moskvě zajistit nezávislý přístup do vesmíru. Dosud využívaný kosmodrom Bajkonur se totiž pro Rusy ocitl po rozpadu někdejšího Sovětského svazu v zahraničí, protože je na území středosibijského Kazachstánu. Vostočnyj se nachází v Amurské oblasti a ani po téměř třech letech od prvního

startu zdaleka není hotov. Plocha kosmodromu by měla činit po dokončení 1035 kilometrů čtverečních, délka až 36 kilometrů, šířka 18 kilometrů. V areálu bude podle ČTK přes 400 budov a zařízení, kromě jiného tři odpalovací rampy (dvě pro rakety Sojuz a jedna pro těžké rakety Angara), letiště, závody na výrobu paliva, 97 kilometrů silnic a téměř 100 kilometrů železničních tratí.

Stavba začala v roce 2012. Generální prokuratura mezitím odhalila 17 tisíc případů porušení zákona a otevřela 140 trestných případů. Škoda se odhaduje na deset miliard rublů (3,6 miliardy Kč), vypočítal list Kommersant. Investice se původně odhadovala na 180 miliard rublů, později na 250 miliard. Podle anonymních zdrojů se ale již utratilo o 120 miliard rublů více, poznamenal deník Vedomosti s tím, že z kosmodromu zatím vzletly čtyři rakety...

(rom)

Haló noviny 15. 11. 2019

Oblíbený kalendář

Kalendář s ruským prezidentem Vladimírem Putinem se letos stal naprostým hitem v Japonsku, píše britský list The Mirror.

„Každoroční kalendář s vyobrazením Putina dříve poutal mezinárodní pozornost kvůli snímkům zachycujícím do pasu vysvěceného ruského prezidenta při rybaření nebo při sestupu do díry vysekané v ledu vstříc mrazivé koupeli. Nyní se stal globálním produktem, na

který se netrpělivě čeká. Kalendář s Putinem na rok 2020 získal ale na oblibě ze zcela jiné příčiny,“ napsal britský list.

„Domníváme se, že obliba kalendáře tkví v tom, že ho lze vidět, jak se mazlí se zvířaty,“ vysvětlil deníku manažer japonského obchodu Loft, který prodává kalendáře s Putinem čtvrtým rokem a letos má hned tři verze. Nejpopulárnější je ten se zvířaty, a to hlavně mezi mládeží.

Příměří v Idlíbu

V Idlíbu, poslední části Sýrie pod kontrolou převážně islamistických povstalců, zavládlo příměří. Podle deníku Frankfurter Allgemeine Zeitung to 10. ledna ozná-

mila Moskva. Podle ruské armády platí příměří a bylo vyhlášeno na základě dohody s Tureckem. Kvůli vládní ofenzívě je na úteku více než 300 tisíc lidí.

Putin v Sýrii

Ruský prezident Vladimir Putin 7. ledna dorazil do Damašku na jednání se syrským prezidentem Bašarem Asadem. Syrská agentura SANA oznámila, že se Putin s Asadem sešel na ruské vojenské základně v Damašku. Ruský prezident v rozhovoru s Asadem kon-

statoval, že je „možné s jistotou říci, že se podařilo urazit dlouhou cestu k obnově syrského státu a jeho územní celistvosti“. Jak uvedla agentura AP, Putin je v Sýrii po druhé od roku 2015, kdy Rusko vstoupilo do tamních bojů na straně syrské vlády. (čtk)

Ukrajina pochodněmi oslavovala zločince Banderu

S hořícími pochodněmi, národními vlajkami i nacionalistickými červeno-černými prapory pochodovali 1. ledna večer ukrajínští obdivovatelé Stepana Bandery, nacionalistického vůdce, který organizoval teror a spolupracoval s nacisty. U příležitosti 111. narozenin prošly tradičně centrem Kyjeva, Lvova, Dnipra (dříve Dněprodžeržynsk) i dalších měst tisíce lidí s jeho portréty a v doprovodu orchestru provolávali hesla jako „Sláva, sláva, sláva“ či „Naše země – naši hrdinové“.

„Uctíváme ukrajinského hrdinu a vůdce, který svým životem dokázal, že je třeba za Ukrajinu ne-

ustále bojovat,“ citoval Svjatoslava Šeremetu, účastníka pochodu, rozhlas Radio Svoboda. Ve Lvově se dav shromáždil u pomníku Banderovi a politici i aktivisté z nacionalistických struktur jako Svoboda, Pravý sektor či Kongres ukrajinských nacionalistů pokládali věnce a květiny.

Portál zn.ua upozornil, že ukrajinští poslanci opět navrhují vrátit Banderovi titul Hrdina Ukrajiny. Bandera stál u zrodu nacionalistických organizací, jejichž příslušníci označováni za banderovce vyvraždili ve 40. letech desítky tisíc civilistů včetně etnických Poláků, Čechů i Židů.

HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE

Putín s Vučićem nejen o plynu

Srbsko se bude moci podílet na tranzitu ruského plynu a Rusko v případě potřeby najde způsob, jak obejít nepříznivý postoj Bulharska k výstavbě plynovodu Turkish Stream.

Po jednání se srbským prezidentem Aleksandarem Vučićem to loni v prosinci uvedl šéf Kremlu Vladimir Putin. Podmínky, které pro pokračování přepravy plynu do Evropy požaduje Ukrajina, pak ruský prezident označil za nepřijatelné.

Plynovod, nazývaný také Turk-Stream, vede po dně Černého moře z Ruska do Turecka. Má dvě větve, každou s přepravní kapacitou 15,75 miliardy krychlových metrů ročně. První větev má dodávat ruský plyn tureckým zákazníkům, zatímco druhá má zajišťovat dodávky k zákazníkům v jižní a jihovýchodní Evropě.

Zvětšení podzemních zásobníků

„Srbsko se připojilo k výstavbě systému přepravy plynu, který je pokračováním plynovodu Turkish Stream. Položení potrubí na srbském území bude dokončeno v nejbližších týdnech,“ řekl Putin podle agentury TASS. Uvedl také,

Na snímku zleva srbský prezident Aleksandar Vučić se zdraví s ruským prezidentem Vladimírem Putinem FOTO ČTK/AP

že se dohodl se srbskými partnery na zvětšení podzemních zásobníků plynu ze 750 milionů na dvě miliardy metrů krychlových. „Jsme přesvědčeni, že realizace těchto rozsáhlých energetických projektů pomůže výrazně posílit energetickou bezpečnost nejen Srbska, ale celého balkánského re-

gionu a Evropy,“ zdůraznil ruský prezident.

TASS poznamenal, že Putin na konci loňského října avizoval, že práce na novém plynovodu v Bulharsku a Srbsku by měly skončit ke konci roku 2020.

Putin ujistil Vučiče, že Rusko je ochotno podpořit případné kompro-

misní řešení sporu o Kosovo, pokud se na tom Bělehrad a Priština dohodnou. „Samozřejmě podpoříme stanovisko Srbska,“ zdůraznil.

Vučić pozval Putina, aby se v Srbsku v roce 2020 zúčastnil otevření opraveného pravoslavného chrámu. Putin pak uvedl, že Vučić přijal pozvání na květnovou přehlídku v Moskvě, na které by rád viděl i srbské vojáky.

Vyřízená záležitost

V této souvislosti není od věci připomenout, že nedávná aféra s odhaleným ruským agentem, který údajně získával pro spolupráci pracovníky srbských tajných služeb, je pro Bělehrad vyřízenou záležitostí. Podle srbské sekce regionální televize N1 to dal najevo sám Vučić právě před schůzkou s Putinem. **Haló noviny 9. 12. 2019**

Zoran Vukmir: Úcta k předkům

Vždy budu s hrdostí a pocitem neobyčejné vřelosti vzpomínat na svého dědečka. V prostředí, ve kterém jsem vyrůstal, dědové až do konce života představovali pilíř rodiny a určitým způsobem rozhodovali o tom, jaký bude její další vývoj. Předávali mladším pokolením rodinné a lidové legendy, dodržovali zvyklosti a ačkoliv po sobě nezanechávali nějaké velké materiální hodnoty, žili dál v srdcích a vzpomínkách mladších generací. Můj děd si vydělával na penzi jako cestář. Staral se o úsek silnice, která spojovala Bosanski Novi a Bihać. V očích vnoučat to byl člověk znalý světa, vždy v kontaktu s lidmi i událostmi, a proto měl o čem vyprávět a navíc velmi zajímavě. Jednou mi přinesl jako dárek stříbrnou medaili s vyobrazením soudruha Tita, která byla vydána při příležitosti 8. středomořských her ve Splitu v roce 1979. Právě

ona mi uchovává drahou vzpomínku na mého dědu. Později, v těžkých dnech a velmi studené zimě v roce 1993, kdy jsem plný netrpělivosti a beznaděje sledoval s obavami další válečné události, vyřezal jsem si z javorového dřeva držák na cigarety ve tvaru srdce a kříž z dubového dřeva. V těch chvílích jsem s vděčností pociťoval energii svých předků, kteří i navzdory všem potížím, které poznamenaly jejich život, se s nimi uměli vypořádat a radovat se ze života. Někde na břehu Sávy jsem našel malou skleněnou lahvičku a vložil jsem do ní dubový křížek a nalil na něj domácí „rakiji“. Měla mi sloužit jako jakási relikvie, ze které bych si trochu lokl, když mi bude nejhůř, jako by tam byl nějaký čarovný nápoj, který mi pomůže zvládnout těžké chvíle. To všechno má pro mě i dnes, kdy jsem dalek, pořád zvláštní význam.

Chorvatským prezidentem se stal expremiér Milanović

Bývalý sociálnědemokratický premiér Zoran Milanović (53) se stal prezidentem Chorvatska. 5. 1. v druhém kole voleb hlavy státu porazil současnou konzer-

vativní prezidentku Kolindu Grabarovou Kitarovičovou.

Po sečení 97 procent hlasů vedl Milanović s 53 procenty, zatímco jeho konkurentka, kterou nomino-

valo vládní Chorvatské demokratické společenství (HDZ), získala 47 procent.

Milanović byl dlouholetým lídrem Sociálnědemokratické strany (SDP), která je dnes v opozici vůči vládě HDZ. Nejvyšší vládní post zastával v letech 2011 až 2016.

Oba finalisté se v kampani dopustili přešlapů, Grabarová Kitarovičová například omylem vyzvala voliče, aby na volebních lístcích kroužkovali číslo jejího protikandidáta.

Milanović byl zas kritizován za výrok, že se při své práci bude řídit zájmem Chorvatska a až poté zákony. Vylidňování regionu Slavonie na východě země pak bagatelizoval tvrzením, že tam beztak nikdy nežil dostatek obyvatel.

(DPA, ČTK)

Zoran Milanović s manželkou ve volební místnosti v Zágrebu

Foto ČTK/AP

Lužickým Srbům chybí učitelé. Chtějí Čechy

Ze slovanských škol odejde během pár let do důchodu na sedmdesát učitelů.

Očekávaný nedostatek učitelů v lužickosrbských školách na východě Německa chtějí místní úřady s ohledem na slovanskou příbuznost zacelit českými pedagogy. Proto si pozvaly do Horní Lužice skupinu studentů ze Západočeské univerzity v Plzni, aby je seznámily se školstvím a životem Lužických Srbů.

„Máme povinnost zajistit dostatek učitelů i na dvojazyčných německo-lužickosrbských školách. Vycházíme z toho, že lidé, kteří hovoří česky, se lužickosrbsky

mohou naučit poměrně snadno, neboť oba to jsou slovanské jazyky,“ řekl Sebastian Handrick ze saského úřadu pro školy a vzdělávání, kde má na starosti právě otázku výuky Lužických Srbů.

V Horní Lužici, která je součástí Saská, odejde do penze do roku 2025 z tamních slovanských škol okolo sedmi desítek učitelů. To bude pro místní dvojazyčné školy velká rána, proto se úřady při hledání nápravy dívají i za hranice do Česka.

„Pokud chceme mladé lidi zaujmout, tak musí do našeho regionu přijet,“ uvedl Handrick, jehož úřad exkurzi pro české studenty

uspořádal. Češi se mimo jiné seznámili se saským školstvím a životem Lužických Srbů, jejichž zastřešující spolek Domowina rovněž navštívili.

„Je vidět, že je to příbuzný jazyk, ale správně rozumět se mu samozřejmě nedá,“ řekla při exkurzi česká studentka němčiny Arabella Kalis o lužické srbštině. Lužice, kterou Lužičtí Srbové obývají, je rozdělena na Horní a Dolní. Dolní se nachází takřka výhradně ve spolkové zemi Braniborsko, Horní v Sasku. Zatímco dolnolužickou srbštinou hovoří asi sedm tisíc lidí, hornolužickou srbštinou okolo 25 tisíc lidí. **ČTK**

Aleksandra Bojičová: Mnoho peněz na nic

Je dobře známo, že za peníze se nedá všechno koupit, vyřešit každý problém, a přesto se kolem nich všechno točí.

Teprve když stát změní například měnu nebo když nemůže ukočírovat inflaci, tehdy se potvrdí předchozí tvrzení v praxi. To se stalo i mně. V jedné chvíli mi zůstala hromada peněz, která měla asi takovou cenu jako starý papír určený na recyklaci. Ty peníze jsem si schovala jako nepříjemnou vzpomínku na čas a okolnosti, kvůli kterým mi tyhle svazky bankovek zůstaly. Jsou také výstrahou, kterou dostaneme jen ve škole života, a mnozí jí prošli. Člověk

je pak moudřejší a na mnoho hodnot se dívá jinýma očima.

S rozpadem Jugoslávie vznikaly nové „státy“ a státečky. Vytvářely se nové vlády, nová policie, armády, měny... Stejně tak zanikly mnohé důležité instituce, školské programy, jediná a nejsilnější politická strana, kterou jsme měli. Zmizel i Úřad pro podnikové účetnictví, jehož razítko je vidět na mém artefaktu. Všechno je pomíjející. Proto je každý den v našem životě nanejvýš důležitý.

Vybráno z časopisu
Společnosti přátel jižních
Slovánů v České republice

Blíží se další výročí zločinného bombardování Jugoslávie

Stranu 5 připravila a redigovala Nataša Weberová

KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA

Statečná dcera statečného otce

Zoe Klusáková - Svobodová se narodila v Užhorodě 4. prosince 1925, škpt. Ludvíku Svobodovi a jeho manželce Ireně, rozené Stratilové, jako druhé dítě.

Vyrůstala spolu se starším bratrem Miroslavem, který se narodil 15. května 1924. Vystřídala jako mnohé děti důstojníků několik obecných škol – v Užhorodě, Uherském Brodě, Hranicích a v Kroměříži. Studium na reálném gymnáziu musela na tři roky přerušit (listopad 1941 až květen 1945) kvůli pronásledování gestapem pro spolupráci s čs. vojen-

ským výsadkem ze Sovětského svazu (výsadek S1/R). Se svou matkou unikly zatčení a skrývaly se na různých místech Moravy – nejdéle: 1943–1945 v obci Džbánice (nedaleko Moravského Krumlova).

Bratr Miroslav a několik dalších členů rodiny bylo popraveno, většina přímých příbuzných byla vězněna v koncentračních táborech. Odmaturovala po válce na gymnáziu v Kroměříži.

Vysokou školu obchodní při ČVUT zakončila v roce 1949. V Sovětském svazu absolvovala

na Moskevském státním ekonomickém institutu dva ročníky směru plánování a posléze po studiu aspirantury na katedře politické ekonomie na téže institutu, obhájila v únoru 1954 kandidátskou disertaci. Pracovala krátce na ČVUT na katedře u prof. Vladimíra Kadlece a potom na VŠE na katedrách politické ekonomie. V roce 1955 byla jmenována docentkou, v r. 1955–1959 vykonávala funkci proděkanky pro vědecko-badatelskou práci na první fakultě VŠE.

Ve své vědecké práci se věnovala ekonomice zemědělství, družstevnictví a dělbě práce. Speciálně pak optimální velikosti družstevních zemědělských podniků (výzkum na Výzkumném ústavu zemědělské ekonomiky při Zemědělské akademii věd).

Při svém pobytu v Ženevě, (1959–1962, kde byla se svým manželem, delegátem ČSSR při OSN) se zaměřila na problematiku zemědělství v integraci zemí EHS. Po návratu ze Ženevy a během své vědecké stáže na Ekonomickém ústavu Československé akademie věd vedla skupinu pro zkoumání otázek zemědělské integrace zemí EHS. Obdobné tematicce se věnovala i v Ústavu mezinárodní politiky a ekonomie při MZV, kde pracovala v letech 1964–1966 jako samostatný vědecký pracovník.

Mirek, Zoe, Irena, Ludvík – možná jedna z posledních společných fotografií, kde nechybí úsměv a rodinná láska. Psal se rok 1939.

Po dvouletém pobytu v New Yorku (1967–1968), kde její manžel působil jako velvyslanec, stálý delegát ČSSR při Organizaci spojených národů, opět přednášela témata politické ekonomie na Vysoké škole ekonomické. Byla školicí aspirantů, členkou různých pedagogických komisí.

V roce 1973 na základě řízení na vědecké radě VŠE byla jmenována profesorkou v oboru politické ekonomie. Současně přešla na Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy, kde přednášela politickou ekonomii a světovou ekonomiku. Po ro-

ce 1984 odešla do důchodu a začala se věnovat historickým otázkám. Připravila k vydání druhý díl paměti svého otce Ludvíka Svobody Cestami života II a druhé úplné vydání prvního dílu Cestami života I. Sepsala životopis Ludvíka Svobody a připravila k vydání jeho Deník z doby válečné a svou vzpomínkovou knihu O tom co bylo.

Ve Společnosti Ludvíka Svobody, kterou založili spolubojovníci Ludvíka Svobody, je čestnou předsedkyní. Je dlouholetou členkou ČSBS i ČSOL.

Fotomontáž

MILAN HAVLÍČEK

Ať nám lípa připomíná naši historii

„Babi, dám ti hádanku, víš, jak se jmenuje náš národní strom?“ ptala se mě kdysi malá vnučka. „Počkej, musím chvíli přemýšlet,“ a předstírala jsem, že usilovně pátrám v paměti. „Že by to byla lípa?“ ledabyle jsem utrousila. „Ale babi, ty to víš od začátku. To není žádná hra,“ zlobila se Tereška zklamaně. Posadila jsem si ji na

klín a řekla: „To víš přeci každý správný Čech. Již v dávných dobách ji naši předkové uctívali téměř jako posvátnou. Byla krásná, léčivá, ochranná, strom lásky a porozumění, nu všestranně užitečná. V roce 1848 se stala národním symbolem Slovanů, je také symbolem české státnosti. Mnoho lip bylo vysazeno v době vzniku re-

publiky, při významných událostech a výročích, ale třeba i po narození dítěte. Řada starých lip je chráněna zákonem. Ratolesti lípy nalezneme na prezidentské vlajce, státní pečeti, vojenských uniformách nebo bankovkách.“

Tehdy jsem ještě nevěděla, že také já se budu na slavnostním sázení lípy někdy podílet. Středočeská krajská rada Levicového klubu žen organizovala její výsadbu letos v našem okrese, v těsné blízkosti památníku bitvy u Slivice. V dobách zlých náš lid hledal útěchu a naději právě u lípy. Místo pro tento strom tedy bylo vybráno správně. Ženy z našeho a několika

dalších okresů Středočeského kraje se zde za tímto účelem sešly v pátek 25. října. Nejdříve předsedkyně Stč. KR a Republikové rady LKŽ Alena Grospičová a Květa Šlahůnková položily květiny u památníku. V krátkém vystoupení na úvod S. Grospičová zdůraznila význam této akce, poděkovala starostovi obce Milín za provedení přípravných prací a obstarání lípy. Pan starosta ubezpečil, že o zasazený strom bude obec starostlivě pečovat a také z důvodu letošního velkého sucha pravidelně zalévat. Ale to se již ženy chopily lopaty a zasypávaly kořeny stromu. A pomohli jim také pří-

tomní muži, např. člen VV OV KSČM Příbram Zdeněk Borák, nebo zástupce Stč. KV KSČM Zdeněk Levý a další. Po skončení bylo připraveno drobné občerstvení v místním motorestu, spojené s besedou, kde Alena Grospičová seznámila přítomné s dalšími akcemi a poděkovala za to, že přišli. K ní se připojil Zdeněk Borák, který ocenil významný podíl LKŽ na plnění úkolů celého levicového hnutí. Na závěr použiji slov naší krajské předsedkyně: „Ať naše lípa dobře roste, ať nikdy nemusí být svědkem válečných hrůz a jinného utrpení našeho národa.“

MARIE BORZOVÁ

Křest knihy Vlastimila Schildbergera Cesta k Dukle plná potu, bláta a krve

Na tradičním setkání Česko-ruské společnosti, z. s. a Společnosti Ludvíka Svobody, z. s., konaném ve středu 4. prosince 2019 v zasedací místnosti OV KSČM na Praze 6, zazněly dobové melodie v podání Jiřího Klapky a jeho syna Jana.

Setkání proběhlo s letošními jubilanty: Věrou Holuběvou-Biněvskou, Milošem Šádkem, 70 let (synem generála Šádka), Blaženou Barantejovou, a Doc. JUDr. Jaroslavem Ipserem, CSc., kteří v letošním roce oslavili svoje devadesátiny. Setkání řídil Dr. Jaroslav Šlězár, CSc. Při té příležitosti pokřtil Jiří Klapka již zmiňovanou knihu. Křest provedl s písní „My od sebja daleko, daleko“, která tuto knihu zcela charakterizovala. Jsou v ní neuvěřitelné zážitky

z bojů o Duklu, o kterých se dříve nemluvalo. Je to druhé doplněné vydání. Jsou v ní otištěny záznamy z deníků pplk. Jiřiny Kopoldové-Švermové spojačky čs. dělostřeleckého pluku. Dukla 1944/1945. Zatím malá ukázka: 7. září 1944. V noci jsme spaly pod autem, v okolí začaly dopadat granáty a začalo přšet. Odpoledne jsme si s Máničkou Piškovou samy vykopaly úkryt. K večeru jsme byly rády, že jsme ho měly. 8. září 1944. Dnes v 6:45 to začalo. Dvě hodiny dělostřelecké přípravy. Radiové spojení jsme udržovaly, ale nepoužívaly. Telefon fungoval. Večer přišel rozkaz sbalit a jedeme na Slovensko. Celý sbor jel v koloně asi tak 3 km za hodinu a ujeli jsme asi tak 25 km.

Tuto knihu by si měl přečíst každý. Opravdu je to o potu, blátě a krvi. **NATAŠA WEBEROVÁ**

HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE

Jak válečník wehrmachtu von Schoeller cvičil vlasovce

Haló noviny upozornily 9. 12. 2019 na adorace nacistického generála Helmutha von Pannwitz ve spojitosti s uctíváním vlasovců. Zde přinášíme další příklad. A nebyl to válečník vzdálený.

Byl synem majitele moravského panství Račice, Philippa von Schoellera seniora. Oby byli říšští občané „Ostmarky“ – zabraného Rakouska – a pocházeli z Vídně. Otec Schoeller byl význačný rakouský magnát, majitel mnoha dolů, továren a velkostatků v Rakousích, Uhrách a v ČSR – a také velkobankéř. Byl členem NSDAP a Hitler jej vyznamenal za služby reichu v oblasti hospodářství. Dopravoval Hitlera na návštěvě Itálie k ducemu Mussolinimu.

Syn narukoval k wehrmachtu v pozici nadporučíka 6. regimentu tereckých kozáků wehrmachtu. Tento I. (někdy číslován XV.) kozácký sbor, zařazený později Himmlerem do útvarů waffen SS, nabíral zajatce a utečence z SSSR. Von Schoeller sloužil pod velitelem Detloffem von Kalben a ten podléhal generálu Helmuthu von Pannwitz, jehož kozáci obecně nazývali „Panje“.

Tato říšská šlechta byla většinou zařazena v jezdeckých plucích wehrmachtu včetně trup waffen SS. Z tohoto důvodu britská šlechta osvobodila na Norimberském soudu jízdní složku waffen SS z žaloby ... podle hesla „Svůj svěmu“... SSSR ovšem jednal jinak. Zajatí němečtí velitelé waffen SS a útvarů zrádných kozáků byli souzeni a odsouzeni k trestu smrti. Byli to von Pannwitz, generál Krasnov, Sultan Girev Klyč a Domanov moskevským procesem 15. – 16. 1. 1947. K hanbě jelicinovského kolaborantského Ruska byl

von Pannwitz jeho prokuraturou posmrtně „rehabilitován“ – proti nálezům moskevského procesu. Dnes se najdou obhájci nacistů, kteří neváhají klást květy na pomník Pannwitz, stejně, jak to kdysi učinil prezident USA Reagan, když položil věnce na hroby esesáků v Bittburgu...

Jak do toho všeho spadají vlasovci? Ti pod generálem Vlasovem byli součástí tzv. ROA – Ruské osvobozené armády. Ta se skládala z kozáků, zajatců III. říše a uprchlíků před „stalinistickým netvorem SSSR“. Kozáci byli ve vztahu k vzniklému SSSR rozpolceni už od občanské války let 1917 – 1927. Jedna část se přidala k novému svazu republik. Druhá část sloužila pod bělogvardějci Děnikinem, Judeničem, Kolčakem, Machnem, Petljurou a Skoropadským. Po jejich prohře část emigrovala, část zůstala tajnými nepřáteli SSSR.

Jaká byla příčina tohoto rozkolu? Kozáci měli po staletí privilegia carské vlády. Nebyli nevolníci a za vojenskou službu na Ukrajině – vojenském pásu hranice carské říše s Osmanskou říší a s Polskem – byli osvobozeni od robot a daní. Toto vše ztratili zrovnoprávněním ostatních občanů SSSR – a mnozí začali nový systém nenávidět. K tomu přišla kolektivizace prováděná nejen Stalinem, ale i tvrdými trockisty, a ta poškodila zejména bohaté kozáky. To vyvolalo živelný odpor proti samému SSSR. Kozáci sami se nečlenili jen podle národnosti, ale především podle území a řek – donští, kubáňští, terečtí, manyčtí, kavkazští atd. Jejich velení se nazývalo „Kozácký stan“.

Zhruba polovina kozáků všech národností – Rusů, Malorusů, Ta-

tarů, Čerkesů, Kirgizů, atd. využila II. světové války ke státozradě SSSR a přidala se za různých okolností k armádě III. reichu. Byli to válečníci zajatci, pracovní nasazení v III. říši, i uprchlíci. Z hlediska SSSR bylo jejich počínání státozradou. Z německého hlediska vlastizradou, zemězra-

Zrádcové vlasti: generál Andrej Vlasov, velitel Ruské osvobozené armády, přelíží jeden z oddílů spolupojovníků na straně hitlerovského Německa

FOTO - Profimedia.CZ

dou a velezradou. Hitler i Himmler sami dlouho váhali se zařazením těchto národností do pluků wehrmachtu – zejména z ideologických důvodů „nečisté rasy“. Ovšem po stalingradské porážce počalo být vše jinak.

Reich od přelomu let 1942 – 1943 počal počítovat výrazný nedostatek vojáků na frontách. Zpočátku to řešil verbováním „árijských a evropských pluků“. Tak vznikly, vlámské, norské, finské, belgické, waffen SS. Italové, Španělé, Rumuni a Maďaři poskytli své divize na východní frontu. Po-

zději bez ohledu na národnost bylo nutno sáhnout i do jižních a severovýchodních oblastí. Tak vznikly například pluky chorvatské. 369. chorvatský pluk spolupracoval s I. kozáckým plukem a von Schoeller dostal vysoké válečné ustašovské vyznamenání. Dále vznikly pluky a divize eston-

Podle znaleckého posudku soudního znalce Kounovského z roku 2003 byla tato vyznamenání nazvána reichem „Verdienstauszeichnung für die Angehörige des Ostvölker“ – neboli „Záslužné vyznamenání pro příslušníky východních národů“. Von Schoeller je dostal dvakrát – jako stříbrnou dekoraci I. třídy na válečné stuze a dekoraci II. třídy ve stříbře. Pro mladého důstojníka to byla nejvyšší možná vyznamenání své kategorie, stejně jako ustašovská řádová medaile IV. třídy Řádu Koruny krále Zvonimíra, anebo dva Železné kříže I. a II. třídy, odznak za boj muže proti muži v počtu nejméně tří, nebo odznak za zranění.

Závěrem možno říci – důstojník wehrmachtu ve svazku waffen SS I. kozáckého sboru von Schoeller cvičil poddůstojníky a muže ROA a tudíž i vlasovce – gen. Vlasov sloužil s gen. Kononovem – pro vítězství III. říše a porobu evropských národů. Pro dnešní alarmující poměry republiky je příznačné, že manželka po zesnulém válečníku von Schoellerovi, jenž nikdy nebyl denacifikován a byl dále vyznamenáván Spolkovou republikou Německo, se desetiletí domáhá 11miliardového majetku na Blanensku. Zatím to neprošlo. A po Ústavních soudech, jež prohrála, snad ani neprojde (?).

Pikanterie nakonec. Žádná moravská média NIKDY nepublikovala ani řádku o temné nacistické kapitole zámku a panství Račice. O Schoellerovi junioru se zmínil pouze genealog dr. Stehlík ve své knize z roku 2003 a v některých článcích v Mladém světě... Dokonalá cenzura panovala a panuje dodnes. Narušil jsem ji až sám studiemi ve sborníku Muzea Blansko a v knihách o nacismu na Blanensku a Vyškovsku... A na šestnácti fotografiích říšské vojenské svatby v Rájci, kde si mladý von Schoeller bral svou nevěstu Idu, starohraběnku Salmovou, jež jsem získal etnografickým průzkumem, je doložen i samotný příslušník „cvičenců von Schoellera“, důstojník spojeneckého svazku wehrmachtu, jak vede nevěstu se závojem před zámek. Fotografie prokazují kolaboraci s reichem. Jaká ironie dějin!

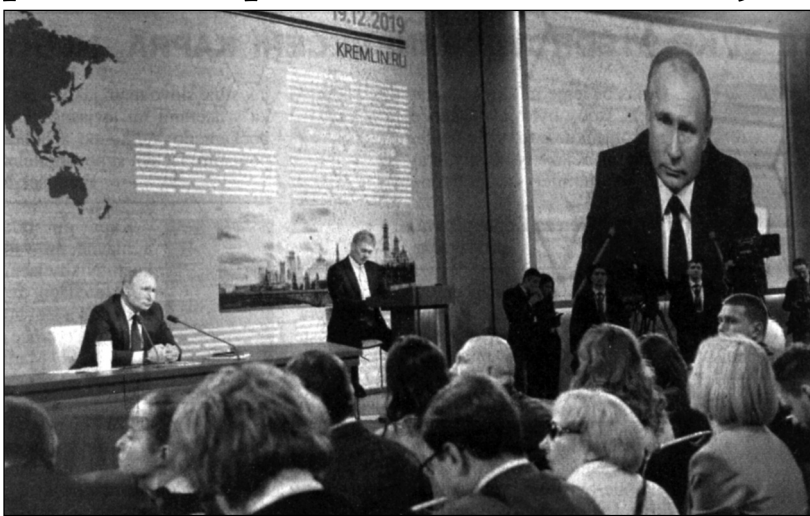
JIŘÍ JAROŠ NICKELLI,
ČSOL Brno

Putín se ostře postavil proti falšování dějin

Ruský prezident Vladimir Putin loni 19. prosince při tradiční tiskové konferenci označil za „absolutně nepřijatelné a nekorektní“ snahy stavět na stejnou úroveň někdejší Sovětský svaz a nacistické Německo.

Učinil tak v souvislosti s rezolucí Evropského parlamentu, podle které 2. světová válka začala v důsledku smlouvy mezi nacistickým Německem a Sovětským svazem o neútočení. Putin prohlásil, že Moskva uzavřela s Berlínem pakt o neútočení až jako poslední v Evropě a že tehdejší sovětský vůdce Josif Stalin si na rozdíl od západních státníků nezašpinil ruce přímým jednáním s Adolfem Hitlerem.

„Přirovnávat Sovětský svaz k nacistickému Německu je vrchol cynismu,“ zdůraznil Putin na konferenci. Připomněl, že paktu Molotov-Ribbentrop ze srpna 1939 předcházela mnichovská dohoda o rozbití Československa, kterou s Hitlerem v září 1938 podepsali premiéři Británie a Francie. „Sovětský svaz tehdy navrhoval vytvořit jednotnou protifašistickou frontu. Tím, že na to nepřistoupili, se skutečně snažili podnítit Hitlera k agresi na východ,“ dodal.

Prezident V. Putin při tradiční tiskové konferenci v Moskvě

FOTO – Haló noviny/ Roman Blaško

Před novináři se Putin dotkl řady témat. Například zvyšování životní úrovně občanů je možné jen zvyšováním produktivity práce, ne rozpouštěním státních rezerv. Připustil, že životní úroveň se v posledních letech poněkud snižovala, ale letos se „trochu zvýšila“. K problematice Ukrajiny podotkl, že jedinou schůdnou cestu představuje přímé jednání Kyjeva a Donbasu. Zopakoval rovněž, že Rusko je připraveno prodloužit platnost smlouvy START, a vyzval USA, aby tuto iniciativu přijaly.

Putin připustil, že by bylo možné změnit ruskou ústavu v tom smyslu, že by prezidentem nemohl být jeden člověk dvakrát po sobě. O zdravotnickém zásobování prohlásil, že existují problémy se zahraničními léky, které budou řešeny aukcemi a registrací nových cen. Za hlavní však považuje rozvoj domácího farmaceutického průmyslu. Rozvoj zdravotnictví označil prezident za celkově uspokojivý.

Haló noviny 19. 12. 2019 – (brom, pe, čtk)

ské, lotyšské a litevské - dnes jejich pohrobci pochodují jako vítězové na ulicích pobaltských států, stejně jako banderovci na Ukrajině... Dokonce se plánovaly i divize asijské, ale válka pokračovala rychle. I muslimská divize „Handžár“ (název dle zakřivené dýky) byla vytvořena z bosenských muslimů.

Leč opět ke kozákům, které cvičil von Schoeller. Jak vypadala divize I. kozáckého sboru roku 1943? To podle prof. Auského, jenž toto léta studoval a vydal monografii Kozáctvo a Dobrovolníci, vyhlíželo takto:

Generálmajor von Pannwitz, velitel celé divize.

I. kozácký pluk velitel hrabě von Dohna, 2. pluk major von Nolcken, 3. pluk pplk. von Jungschultz, 4. pluk pplk. von Wolff, 5. donský pluk velitel gen. Kononov ROA. 6. terecký – terecký pluk, velitel mjr. von Kalben (Auský S., Kozáctvo, MF Praha 2003, str. 116.). A pod von Kalbenem sloužil mladý nadporučík von Schoeller. Sloužil tak dobře, že byl za výcvik tereckých kozáků ROA, tedy i vlasovců, vyznamenán dvěma vysokými dekoracemi.

Manévry se mohou opakovat

Společné vojenské cvičení Íránu, Číny a Ruska v Indickém oceánu a v Ománském zálivu, se konalo loni v prosinci. Kontraadmirál Habíbulláh Sajjári, náčelník štábu islámské republiky, se nechal slyšet, že manévry by se mohly v budoucnu opakovat. Na tiskové konferenci se obrátil na USA s tím, že podobné akce vyvracejí nutnost provádět v Perském zálivu „nelegitimní námořní bezpečnostní mise“.

„Některé země by chtěly vojenskou přítomností zasít do regionu nestabilitu,“ řekl Sajjári. Ve vodách kolem Íránu se v posledních

měsících odehrálo několik incidentů vyvolaných napětím mezi Teheránem a Washingtonem. V oblasti Perského zálivu hlídají lodě mezinárodní námořní koalice. Důvodem je zabezpečit nejvýznamnější obchodní trasu pro přepravu ropy. Kontraadmirál se pochlubil, že námořnictvo jeho země se úspěšně proměnilo z pobřežních sil v plnohodnotnou strategickou hladinovou flotilu. Zahraniční velmoci varoval před vysláním špiónážních strojů nad Perský záliv. (BBC)

Stranu 7 připravil a redigoval Jan Jelínek

LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA

Extremismus, nebo chování reznického psa?

Tato otázka mě napadla při čtení písemné odpovědi starosty Prahy 6 Ondřeje Koláře (TOP 09) na interpelaci bývalého komunistického zastupitele této městské části Ivana Hružy. Ten jej interpeloval ve věci dění kolem pomníku maršála Koněva. Na něj nechal starosta nejdříve umístit dehonestující desku plnou nepodložených spekulací a nyní má radnice Prahy 6 v úmyslu odstranit pomník úplně. Ivan Hruža zcela věcně a objektivně popsal všechny souvislosti a žádal, aby městská část pod vedením Koláře přestala s útoky a přepisováním dějin.

Odpověď, již se dočkal, musí každého slušného člověka nadzvednout ze židle. Dovolím si citovat úryvky ze zmíněné odpovědi starosty za TOP 09: „Vězte, že jedině, co mě vede k tomu Vám odepisovat a ztrácet s Vámi čas, který bych mnohem raději věnoval něčemu smysluplnějšímu a příjemnějšímu, je povinnost vyplývající z titulu funkce, kterou zastávám. Vaše

interpelace... je tradičně plná nepravd, lží, účelově překroucených výroků a hlavně výhrůžek. Co jiného ovšem čekat od kovaného komunisty, který velkou část svého profesního života věnoval sledování svých spoluobčanů, jejich udávání a poškozování jejich životů. Co jiného čekat od člověka, který se dobrovolně upsal totalitní organizaci, která měla v Československu během čtyřiceti let vlády jedné strany na svědomí stovky a tisíce životů občanů země... Na Vaše výkřiky, pomluvy a zastrašování reagovat nehodlám a nebudu, je to ztráta času, je to zbytečné a jak jsem uvedl výše, budu čas, který bych tímto ztratil věnovat něčemu smysluplnějšímu. Třeba tomu, že budu svým dětem vysvětlovat, co jsou komunisté za svoloč.“

Tolik citace. Úsudek o inteligenci, charakteru a vychování tohoto pravicového politika nechť si udělá každý sám. Já jen dodám, že těm, které osočuje a hrubě uráží, nesáhá ani po paty. Tato arogantní, všehoschopná figurka plně zapadá do

současné demagogické kampaně o 30 letech „svobody“, masáže, která má natlačit lidem do hlavy, že se nikdy neměli lépe, že všude kolem nich vládne pravda a láska, že to, čím každý den žijí, je ta pravá demokracie a svoboda. Osobně si pravdu a lásku představuji zcela jinak. Do mého přesvědčení nepatří přepisování historie a šíření nenávisť tak, jak nám to předvádějí tito pochybní politici, novináři či aktivisté. Nemají zde místo lokajové vyznamenávající vrahy českých občanů, policistů, zakladatelů družstev, komunistů a předsedů národních výborů v 50. letech. Ani ti, kdo zákeřně střídali po pohraničích, kteří bránili naše hranice.

A svoboda a demokracie? Je svobodou a demokracií rozkradení a rozprodání našeho státu, rozdělení Československa a zavlčení do NATO? Likvidace fabrik světoznámých značek, průmyslu, zemědělství, kvalitního vzdělání a kultury dostupné dřív všem? Jakou svobodu má člověk s příjmy či důchody tak nízkými, že klesá pod hranici

chudoby? O jaké svobodě mohou mluvit ti, kdo nemají na horentní nájem a končí na ubytovnách či pod mostem? Jak oslavují dnešní „svobodu“ zadlužené rodiny, jimž hrozí exekutor a odebrání dětí z důvodu chudoby? Vymoženost, o které slyšíme dnes a denně, je možnost cestování. Tak to běže říct rodinám, které si nemohou dovolit poslat své dítě ani na tábor. Prý se může svobodně říkat, co kdo chce. Ano, jen s tím, že je to každému houby platné. Na rozdíl od minulosti dnes člověk nemá nikde dovolání.

Ona tu totiž ve skutečnosti žádná svoboda a demokracie nevládne. Je to pouze zbloudilý sen a mámení, pouhá parodie, směšná či útrpná karikatura svobody pro ty, kdo si dosud neuvědomují, co je to kapitalismus. Režim pro pár bohatých, vlastních pohádkových majetek, zatímco jiní umírají hladem, nemocí či zimou na ulici. Režim, který se neštítí válek a zabíjení pro moc, pro stále větší zisk. Na nás všech záleží, jak dlouho bude vládnout.

Marta SEMELOVÁ,
předsedkyně KV KSČM Praha,
Haló noviny 28. 11. 2019

Nový pomník ve Zlatých Horách

Dne 11. 11. 2019 v 16 hodin byl odhalen Pomník rodákům a obyvatelům Cukmantlu vyhnaných ze svých domovů, odvečených a zavražděných 22. září 1938.

Je postaven s dovolením majitele Sanatoria EDEL s. r. o. MUDr. Svozila v jeho parku ve Zlatých Horách a je kousek od stávajícího pomníku zakladatele lázní – Dr. Anjela. Vznik pomníku inicioval „Kruh občanů České republiky vyhnaných v roce 1938 z pohraničí z. s. „ Stavbu a financování pomníku zajistil zlatohorský občan Milan Rejthar. Historické důvody v projevu uvedla Blanka Rejtharová a k tématu pronesl několik slov i majitel Sanatoria EDEL s. r. o. MUDr. Svozil. Odhalení se zúčastnilo několik desítek zlatohorských občanů.

Sudety už dnes neexistují. Byl to jen rafinovaný konstrukt nacistické ideologie, v jehož programu nebyla jen krádež českého pohraničí, ale i fyzická likvidace českého národa. Do roku 1935 byl u hranic Československé republiky relativní klid, ale pak tam Konrád Henlein s heslem Heim ins Reich (domů do říše) zfanatizoval Němce. Docházelo ke střetům, které vyvrcholily v září 1938, kdy německá domobrana Freikorps teroristickými útoky napadala české vojáky nebo četnické stanice. Po podepsání Mnichovské dohody 30. září 1938 bylo Němci ze Sudet vyštveno přes půl milionu osob české národnosti.

Roztočené kolo násilí se sedm let války nezastavilo. Nacisté mají na svědomí přes 120 tisíc mrtvých Čechů, a kdyby nebyli poraženi, zřejmě by došlo ke splnění Hitlerova plánu český národ plošně zlikvidovat.

Všimněte si, jak se po listopadu 1989 debata o Sudetech zrcadlově otočila. Zatímco předtím jsme slychali jen o zlých Němcích, teď

Mnoho let po druhé světové válce je stále co historicky napravovat Foto SJ

máme pro změnu pocit, že vina je jen na české straně. O vyhnání Čechů z pohraničí už skoro neslyšíme. Média ovládla téma zabíjení německých civilistů při divokém odsunu a pozdější vystěhování Němců na základě dekretů prezidenta republiky. Častý povzdech němečímilových Čechů, že jsme v roce 1946 odsunuli masu pracovitých spoluobčanů, není zcela pravdivý. Českoněmecké pohraničí bylo vždycky chudé a ne rozkvetlou zahradou, jak se nám to snaží namluvit i někteří politici, kteří se zúčastňují každoročních srazů sudetských Němců.

I po tři čtvrtě století starých událostí je pohraničí stále propagandou ovlivňováno sudetskou otázkou. Proto se domnívám, že oběti německého násilí si zaslouží mít jméno a právě tento pomník chce připomenout české občany, kteří byli před II. světovou válkou ze Zlatohorska vyhnáni, věznění a zabíjeni. Kéž by bylo takových vlastenců, jako je Milan Rejthar víc. Konečně bychom si uvědomili, že my jsme tady doma a žádná propaganda už to nikdy nezvrátí.

(SJ)

Zvrácená pieta zabijákům

V Jizerských horách místní obyvatelé obnovili nacistický památník

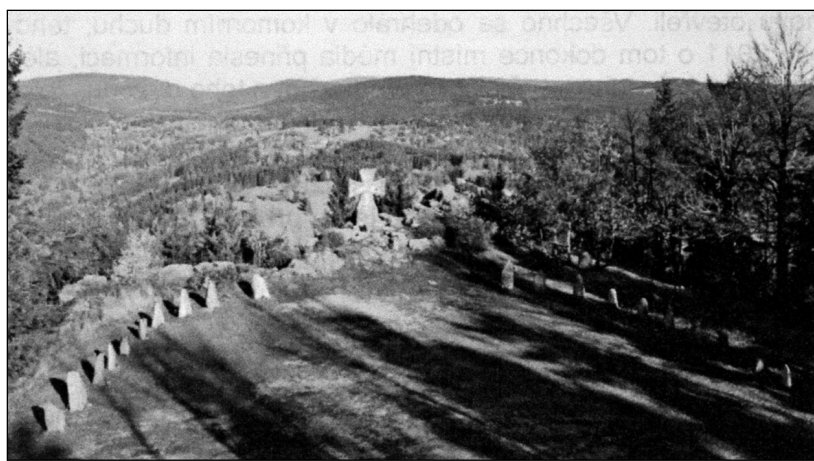
Na internetu (aeronet.cz) byl zveřejněn tento text článku, z něhož běhá mráz po zádech:

8. 12. 2019. Zapomeňte na vlasovce, v Jizerských horách místní obyvatelé obnovili nacistický památník vojákům wehrmachtu a oddílů SS padlých na východní frontě při obléhání Leningradu a během Rževské operace! Kdyby tady žili, kraji se vede mnohem, mnohem líp, říká o sudetských Němcích, kteří narukovali na východní frontu, místní usedlík! Přiznává, že chtěl diskusi o Sudetech otevřít už dřív, ale stále mu prý říkali, že ještě není správný čas! Na kopci stojí německý vojenský Železný kříž a náhrobky padlých orlů! Ruská televize se k z tohoto materiálu pomine, tohle už překročilo všechny meze!

Místní sudetské obyvatelstvo se podílelo na válečném úsilí III. říše především odvody svých synů na východní frontu, mnozí z nich se podíleli na obléhání Leningradu a také při Rževské operaci, při které zemřeli tisíce sudetských Němců v radách wehrmachtu. Do těchto bojů, které předcházely stalingradské porážce wehrmachtu, totiž zasáhly německé divize wehrmachtu složené z vojáků ze Sudet, z Maďarska a Rumunska. Padlým orlům tak jejich rodiče ze sudetského Bad Wurzelndorf a okolních obcí postavili na vrchu nedaleko místní rozhledny památník, který po válce byl stržen českými vlastenci. V roce 2011 však místní radnice udělala něco, co si nedovedete představit.

Kdyby tady žili sudetští Němci, kraji se vede mnohem líp prohlásil Vlastimil Plecháč. Je místní rodák a podniká v cestovním ruchu. Nijak nezakrývá své byznysové cíle, že by v oblasti rád viděl více německých turistů. A tomu má posloužit i nacistický památník z roku 1943.

Uvádí následující slova: „Chci, aby do kraje přijížděli lidé na ví-

Památník s jednotlivými pomníčky padlých německých hitlerovských vojáků Foto Petr Horník/Právo

kend, ne jen na otočku. A úplně nejlepší by bylo, kdyby sem znovu přišli bydlet. Ty opravené domy kolem většinou slouží jako chalupy.“

Památník byl přitom zrekonstruovaný již v roce 2011 a pozemek patří místní obci Kořenov. Tato původně sudetská obec s názvem Bad Wurzelndorf patřila s vesnicí Polubný (Polaun) k místnímu německému správnímu centru vojenské posádky wehrmachtu, která na kopci nedaleko rozhledny Štěpánka měla protiletadlovou základnu, konkrétně se jednalo o protiletadlový flak, který se geograficky nacházel na trase spojeneckých bombardérů nalétajících z jihu na Frankfurt nad Odrou a opačně ze severu na Prahu.

Ze Stanov Kruhu občanů ČR vyhnaných v roce 1938 z pohraničí

Článek II.

1. Kruh sdružuje občany vyhnané v roce 1938 z pohraničí a jinak postižené, jejich rodinné příslušníky, sympatizující i zájemce o tento úsek české a evropské historie. Hájí jejich zájmy a je připraven vést dialog na platformě demokracie, občanské společnosti a objektivního poznání s každým, kdo o ně projeví zájem.

Místní spolek na Den české státnosti obnovil nacistický památník místních sudetských Němců, kteří padli při tažení německé armády v Sovětském svazu.

Posádka měla podle dobových informací 280 mužů a obsahovala celkem 6 protiletadlových flaků typu Flak 40 a Flak 41, které tehdy tvořily páteř německé protiletadlové obrany. Součástí posádky byla i rádiová stanice propojená s pražským velením protivzdušné obrany Protektorátu Čechy a Morava, které spadalo pod wehrmacht a koordinovalo protivzdušnou obranu protektorátu. Stejně tak byla posádka rádiově spojena s velením protivzdušné obrany v Drážďanech.

2. Kruh je otevřen spolupráci s občany České republiky, s domácími i zahraničními institucemi a organizacemi a také s občany sousedních zemí.

3. Kruh bude usilovat při naplňování svého poslání o podporu prezidenta, parlamentu, vlády i opozičních politických subjektů a rovněž vědeckých, zájmových a dalších organizací. (nw)

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST č. 239/2020, cena 10 Kč.

Zakladatel: prof. Ing. Břetislav Chvála, DrSc.

Vydavatel: Slovanský výbor ČR.

Redakční radu řídí: Jan Minář.

Členové rady: Eva Holečková, Zdeněk Hoření, Jan Jelínek, Čeněk Milan Kadlec,

Julie Masopustová a Nataša Weberová.

Distribuci vede Alena Grospičová.

Redakce a administrace: Slovanský výbor ČR, Politických vězňů 9, 111 21 Praha 1, III.

patro, kabinet č. 147, tel./fax: 222 897 261, 607 715 152, internetová adresa:

www.slovanskyvyborcr.cz (jejím redaktorem je Miroslav Havlík).

Adresa e-mail: slovanyborcr@volny.cz.

Příspěvky zaslané redakci nemusí vždy vyjadřovat její stanovisko.

Redakce si vyhrazuje právo úpravy příspěvku.

Uzávěrka čísla dne 20. 1. 2020.

Časopis registrován na MK ČR pod reg. č. 8038.ISSN-1212-3315.

Stranu 8 připravila a redigovala Nataša Weberová